

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 46.

Tiende Session.

14de Møde.

Tirsdagen den 20de October.

(Fortsat.)

Grundtvig: Ligesom det allerede har været anmærket her i Salen, skal jeg gjentage, at efter min Erfaring fra min Barndom paa Landet, er det ganske usædvanligt, at Kjøbmændene for det Korn, de kjøbe om Efteraaret, eller endog om Sommeren, give under, men snarere 1 Mark over Capitelstarten, og det kan altsaa gjælde som et Beviis for, at Capitelstarten ingeni lunde har været sat for høit, og at dette Forhold vist ikke kan trænge saameget til en pludselig Forandring. Dernæst skal jeg blot i Forbigaaende anmærke, at, naar man har sagt, det vilde være bedst, at man i Henseende til Kjøb og Salg af Kornet opgav Lønde-maalet og blot spurgte om Vægten, saa kan det maaskee være ganske rigtigt, naar Spørgsmaalet er om baade, hvad der er det Sikkreste og hvad der tjener til at behandle hinanden billigt, men i Henseende til Capitelstarten seer jeg rigtignok ikke, hvortil det skalde hjælpe, thi, hvor der er bestemt visse Afgifter, hvis Priis skal reguleres ved Capitelstarten, er der Intet bestemt efter Vægt, men efter Maal, og naar man havde ophørt at regne efter Lønde-maal, da kunde man jo slet ikke udregne, hvad en Lønde Rug eller Byg skalde koste, uden det først var bestemt, hvormeget en Lønde Døeforn skalde veie, saa man vidste, hvormange Løspunds Værdi Bedkommende var berettiget til at kræve. Endelig skal jeg dog tage mig den Frihed at spørge den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amtis 2den Valgfreds (Esherning) om, naar

det er hans Hensigt, som jeg skalde troe, han endog mere end udsørsligt nok har fremsat, at stærke Bedkommendes Samvittighed, saa at de skalde undsee sig for at opgive Priser, som de ikke kunde vedstaae, jeg vil spørge ham, om han dog ikke selv synes, det vilde virke tvært imod hans Hensigt, naar de, som opgive Priserne i deres Egn, skulle kun opgive Prisen paa det Korn, der var solgt efter Vægt? Da det nemlig er Tilfældet, som vi vistnok Alle vide, og som ogsaa her i Salen er blevet bemærket, at det Sædvanlige paa Landet er, at der ikke sælges efter Vægt, saa vil jo Følgen deraf blive, at de, der skulle opgive Priserne, ikke kunne opgive Priserne paa Andet, end hvad der var solgt efter Vægt, og, da dette næsten uden Undtagelse vil være den allerhøieste Priis, der er betalt, saa seer jeg ikke rettere, end at da ville netop de, der ønske at opgive en højere Priis end billigt er, ikke alene have den allerbedste Leilighed dertil, men maae føle sig forpligtede dertil.

Indenrigsministeren: Naar jeg under den 2den Behandling af denne Sag anseer det for rigtigt, at Ministeriet holder sig noget tilbage, saa har dette forskjellige Grunde. Det har for det Første sin Grund i Sagens Beskaffenhed, idet jeg nemlig for min Deel idetmindste ikke troer, at der er særdeles Trang til Forandringer, og dernæst tillige er overbevist om; at der er flere Punkter, hvor der maa vises meget betydelig Varsomhed, dersom man overhovedet vil gaae ind paa Forandringer; men det har dernæst ogsaa en aldeles tilstrækkelig Grund, troer jeg, i den Maaade, hvorpaa Sagen i det Hele er bleven forberedt. Da Sagen forhandlede paa den sidste